

lig paa den Side, hvorpaa jeg staar, droge frem. Det var det, at vi, naar det skulde være, kunde gaa med paa denne nye Skat, hvis vi derved kunde opnaa at faa en virkelig Alderdomsforsørgelse gennemført. Det vil ogsaa vides, at der fra vor Side blev fremsat Forslag i den Henseende. Men dette Motiv til at give en Skat eksisterer heller ikke mere, de Herrer Reformatorer have nu ogsaa skaffet os en Alderdomsforsørgelse. Denne lille Lap paa vort Fattigvæsen, som blev vedtagen forleden Dag, skal nu gælde for en Alderdomsforsørgelse, og saa er der heller ikke Brug for Villet til den Opgave. Jeg tænker, at mine Meningsfæller ere enige med mig deri, at det at give nye Statter for at faa en Alderdomsforsørgelse af den Besskaffenhed er noget, som jeg tror, vi nok ville betakke os meget for.

Saa spørger jeg: Hvad er som sagt Motivet til denne Skat? De oprindelige Motiver dertil fra den anden Side af Salen ere mere og mere forsvundne, og det store og betydningsfulde Motiv, vi havde til at lade denne Lov passere, er ødelagt af de Herrer med den Forsøknings af Alderdomsforsørgelsen, som de have sat igennem heri. Jeg spørger saa: Hvad skulle vi med denne Skat, hvad ere Motiverne dertil? Og hvis de Herrer ikke kunne finde Motiver til at paalægge en ny og i mange Henseender saa hæslig Skat, som denne Skat er, skyld de os Svar paa, hvorfor dette skal gennemføres. Jeg veed ikke, hvad der saa bliver tilbage som Begrundelse af denne mærkelige Lov, af denne Lov, som selv den højtærede Finansminister synes at nære lidt Undseelse over, naar henses til den Maade, hvorpaa han behandler dygtige, producerende, skatteydende Borgere her i Landet. Jeg ser ikke, hvilket andet Motiv der bliver tilbage end det, som den højtærede Finansminister og det ærede Medlem fra Stege have i al Gæstlighed og Stilhed. Der tænker jeg, at vi omsider havne ved denne Sag. Den ærede foregaaende Taler rørte allerede ved dette Spørgsmaal, og jeg tror ikke, at vi kunne faa tilstrækkelig understreget det Motiv til, at vi skulle ind paa en saa mærkelig Skattelovgivning som den, der her er Tale om; det ligger i den Intimitet, som er imellem disse to Høvere for Møretallet her i Tinget. Hvad det ærede Medlem fra Stege venter sig ud heraf, er mig ikke ganske klart, thi jeg antager ikke, det er ham tilstrækkelig Belønning, om jeg saa maa sige, at han er bleven en saa velset Mand paa den anden Side af Salen. Derimod kan jeg meget vel forstaa, at den højtærede Finansminister vil

gøre denne Affære her. Den højtærede Finansminister viser sig vel som en temmelig maadelig Lovgiver efter dette Lovforslag at domme, men han viser sig ved Siden af som en temmelig habil Forretningsmand til at gøre politiske Affærer. Jeg kan ikke nægte, at hvad den højtærede Finansminister her opnaar, nok er noget, for hvis Skyld man kan udsætte sig for nogle Besværigheder. Der er ikke to Meninger om, at den højtærede Finansminister vil tjene en god Skilling paa denne Forretning. Nu er det jo ikke alene Bajerstol, som skal bestattes — om nogle Aar vil det jo være 10 Kr. — det er ikke blot Bajerstol, men ogsaa en hel Række andre Skatter, og netop den Slags, af hvilke Forbruget stiger efterhaanden, som Fordringerne til Livet — hvad der jo er ganske naturligt og heldigt — stige i en Samfundsklasse, ville komme indenfor denne Beskatning. Der vil paa den Maade komme en Række nye Skatter indenfor denne Beskatning. Det bliver ikke alene en Skat paa det bedste Hvidtøl, vi have, men ogsaa Skat paa forskellige andre Skatter, vi have, saasom Bitterøl, Dobbeltøl osv. Der er over et Dusin af de bedste Skatter, som ville blive beskattede, af den Slags Skatter, som man maatte ønske, Folk vilde lægge sig efter i Stedet for det Bøjt, som skal slippe udenfor Skatten. Det er en Skat, som vil komme til at omfatte en langt større Mængde Drillevarer, end den oprindelig har gjort. Naar dette bliver taget med, tvivler jeg ikke om, at den Beregning, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtreds (Tauber) gjorde, holder Stik. Jeg tror, han har været ret alskor beskedet i sine Beregninger. Jeg tvivler ikke om, at der ud af denne Skattelov vil flyde rigtig mange Benge ind i Statskassen, mange flere, end der hidtil er flydt. Dette er noget, som selvfølgelig maa være behageligt for en Finansminister, der har saa mærkelige Begreber om Finansvæsenet som den Finansminister, vi have, og som sætter sin Hovedopgave i, at der er rigeligt af Benge i Statskassen. Der er Finansministre andre Steder, hvor man ogsaa forstaaer sig noget paa Finansvæsenet, hvis Hovedopgave er at holde saa mange Benge som muligt hos Borgerne, og at Statskassen tager saa lidt som muligt fra Borgerne. Men den Betragtning, ja jeg kan ikke sige europæiske Betragtning af Finansvæsenet, som vi ere inde paa, er mere hjemlig, mere indeluffet, national, maaske specifikt dansk, nemlig at betragte Finansvæsenet saaledes, at det skal være godt at faa mange Statter ud af Folk. I Modsetning dertil maa jeg erklære, at jeg, selv om det maaske nu er ubehageligt,